

Det er ikke sikkert, at SF i forslaget rammer præcis rigtigt med de tal, som bliver angivet. Men vi mener, det er vigtigt, at man for alvor begynder at tage hånd om de her ting, og derfor vil vi støtte SF's forslag.

Til den noget teoretiske diskussion, som den socialdemokratiske ordfører rejste om uddannelse af hjemmehjælpere, er der vel at sige, at den er meget teoretisk, for ude i det praktiske liv har man jo også i socialdemokratisk ledede kommuner gjort meget brug af eksempelvis arbejdsløse til at bistå hjemmehjælpere med de utrolig mangeartede opgaver, som en hjemmehjælper skal klare, og dér kunne man sagtens forestille sig, at man også i den kommende tid kunne bruge ufaglærte hjælpere til at bistå hjemmehjælperne i det arbejde, som skal foretages.

Selvfølgelig er der nogle ting, en hjemmehjælper nødvendigvis må gøre med den uddannelse, en hjemmehjælper har. Men der er altså også mange af de arbejdsopgaver, som hjemmehjælpere bliver sat til, som ufaglærte kunne sættes til. Det er bare med at komme i gang.

Derfor håbede vi, at SF's forslag kunne have fundet tilstrækkelig støtte her i dag, hvad det jo ikke ser ud til, men fra Dansk Folkeparti skal vi i hvert fald sige, at vi støtter forslaget.

Villy Søvndal (SF):

Socialministeren holdt en tale, der var positiv over for intentionerne i forslaget, men sluttede så af med det lidt lakoniske, at man ikke var i stand til at støtte det. Begrundelsen var, at der forelå et erstatningsforslag. Det er rigtigt, men det adskiller sig fra det her beslutningsforslag på i al fald tre punkter.

Det ene er, at regeringens forslag er langt mindre ambitiøst. Det betyder, at tiden, indtil problemet er løst, bliver tilsvarende længere – jeg skal vende tilbage til, hvorfor vi lige præcis foreslår 5.000 – og det betyder, at den periode, hvor folk skal vente, bliver forlænget. Det behøver man ikke at være voldsomt god til at regne for at kunne regne ud.

Det andet punkt, hvor forslagene adskiller sig fra hinanden er, at regeringens forslag ikke indeholder noget om, at når man skal ibrugtage nye plejecentre, skal der også følge personale med. Det være sagt til hr. Jørn Pedersens oplysning, at også regeringens forslag vil give et problem, der hedder manglende personale, ganske vist i mindre omfang. Det skal jeg vende tilbage til, men den anden forskel er, at regeringens forslag ikke indeholder noget om personale.

Det tredje forhold ved regeringsforslaget er, at det ingenting koster. Jeg tror, at det var Storm P., der engang var inde på, at der er ingenting, der kommer af ingenting, bortset fra lommeuld. Men det havde Storm P. altså uret i, for nu har regeringen opfundet et forslag, hvor der kommer noget af ingenting. Eller gør der mon det? Kommer der noget ud af ingenting? Har regeringen fundet det columbusæg, der ophæver Storm P.'s visdom? Næppe.

Regeringen laver noget på ældreområdet, der er fantastisk lidt ambitiøst i forhold til de opgaver, vi står over for.

Hr. Jørn Pedersen havde et indlæg under overskriften: Da vi ikke kan tiltrække personale til ældreområdet, er vi nødt til at sætte os ned med armene over kors.

Det synes jeg er lidt ærgerligt. Jeg synes, det er utrolig kapitulerende tale i forhold til de problemer, vi står over for.

Jeg synes, der må melde sig to spørgsmål. Det ene er: Hvordan gør man det her område til mere af et højstatusområde? Det er klart, at det, at en, der arbejder inden for et område, ofte må forlade jobbet med en fornemmelse af, at det her fik vedkommende ikke gjort så godt, som vedkommende gerne ville, ikke er med til at forøge status på et område. Det er også klart, at et område, der masseproducerer arbejdsskader i det omfang, det her gør, ikke kan blive et højstatusområde. Og det er vel også en kendt sag, at det lønmæssigt ikke er noget højstatusområde.

Derfor synes jeg, at der i en situation, hvor ungdomsårgangene falder og konkurrencen om de unge årgange er hård, faktisk er al mulig grund til at overveje, hvordan vi hæver status på det her område. Jeg har antydnet, hvilken vej vi skal gå.

Det andet, jeg synes man skulle overveje fra regeringens side – dér vil vi også gerne bidrage fra SF – er at finde nye veje ind i uddannelsen. Kan vi finde nogle mere lineære veje, hvor man uddanner sig og også bliver præmieret for at uddanne sig på det her område, f.eks. ved at lave dagpengelignende ordninger med uddannelse? Hvis man mangler arbejdskraft, er det et spørgsmål om at gøre indgangen til det mere attraktiv. Jeg taler ikke om det her for ikke at fastholde social- og sundhedsuddannelserne; jeg taler om det som et supplement for at sikre, at flere kommer ind.

Fru Else Winther Andersen – tror jeg – benyttede sig af et udtryk, der hed en bevidstløs udvidelse af personaleressourcerne på det her